

ROMÂNIA
Operator de date cu caracter personal nr.8470
TRIBUNALUL CONSTANȚA

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.572/118/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR.1872 /CA

Ședința publică din 15.07.2014

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: ...

Grefier: ...

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant ...
..... toți prin ..., cu sediul în ..., având ca obiect anulare act
administrativ.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 01.07.2014, fiind
consemnate în încheierea de ședința din acea data, care face corp comun cu prezenta hotărâre.

Instanța a amânat pronunțarea la data de 08.07.2014 și la 15.07.2014, când a hotărât
următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 572/118/2012, pe rolul Tribunalului Constanta, reclamantul ..., in nume propriu și respectiv în calitate de împuternicit al funcționarilor publici membri de sindicat, cu respectarea prevederilor art. 28 alin. 2 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social, a formulat, in contradictoriu cu paratul ..., în calitate de emitent al actului administrativ atacat, contestație, solicitand anularea Dispoziției de imputare și de sistare a acordării unor drepturi banesti nr. 4119/09.11.2011 privind unele măsuri referitoare la drepturile salariale ale functionarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... și al ..., solicitand acordarea în continuare a suplimentelor salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul prevăzut pentru funcțiile publice locale în care cei reprezentați de către reclamant sunt numiți, precum și a sporului de confidențialitate de 30% din salariul de baza pentru consilierii juridici din cadrul ..., drepturi sistate începând cu data de 01.11.2011, restituirea integrală a sumelor care au fost reținute în baza dispoziției atacate, incepand cu data punerii ei in executare si pana la data la care aceasta nu isi va mai produce efectele.

In subsidiar, a solicitat, in raport cu dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării dispozițiilor de imputare menționate, cu obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivandu-si in fapt actiunea, reclamantul a aratat, in esenta ca, in urma acțiunii de audit financiar privind situațiile financiare pentru anul 2010, efectuat la Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Constanța, în baza atribuțiilor legale, de catre Curtea de Conturi Camera de Conturi Constanța, a fost emisă Decizia nr. 40/26.07.2011, care, prin

punctul 1, pune în sarcina ordonatorului de credite al entității auditate dispunerea de măsuri pentru stabilirea întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced cadrului legal, acordate consilierilor juridici din cadrul ... și recuperarea acestuia conform prevederilor legale, iar prin punctul 2, în sarcina aceluiași ordonator de credite, dispunerea de măsuri pentru stabilirea întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced cadrului legal și recuperarea acestora conform prevederilor legale.

Pentru a dispune în acest sens, Curtea de Conturi a apreciat în procesul verbal de privind acțiunea de audit financiar pentru anul 2010, că o parte din drepturile bănești au fost acordate cu nerespectarea dispozițiilor personalului, respectiv: sporul de confidențialitate de 30% din salariul de bază acordat consilierilor juridici din ..., suplimentele salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale. Deși pe parcursul desfășurării activității de control au fost prezentate o serie de argumente de către ordonatorul de credite al ..., argumente referitoare la legitimitatea acordării acestor drepturi bănești în baza unor prevederi legale care permiteau în mod expres acordarea lor, organul de control nu a avut în vedere aceste apărări, dispunând luarea de măsuri de recuperare a sumelor indicate.

Deși a atacat actele de control în conformitate cu prevederile legale în materie și a obținut chiar o derogare de la aplicarea imediată a măsurilor împotriva angajaților care au primit drepturile bănești considerate ca fiind nelegal acordate de către organul de control, ordonatorul de credite al ... a emis Dispoziția nr. 4119/09.11.2011 privind unele măsuri la drepturile salariale ale funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al municipiului Constanța și ..., act administrativ ce face obiectul prezentei contestații.

Prin actul administrativ atacat se dispunea stabilirea și recuperarea prejudiciului creat prin plata în anul 2010 și în perioada 24-31 octombrie 2011, de drepturi salariale în cuantumuri individuale peste nivelul lunii decembrie 2009, de la funcționarii publici din cadrul aparatului de specialitate al ... și de la funcționarii ... (art. 1 și 3 din atacată), precum și prin plata în aceeași perioadă a unui spor de confidențialitate de 30% din salariul de bază consilierilor juridici din cadrul ... (art. 2 din dispoziția atacată).

Stabilirea prejudiciului s-a efectuat prin Anexele 1-4 la dispoziția atacată, iar recuperarea va fi realizată conform art. 4 din actul administrativ atacat, prin rețineri din salariu de rate lunare, ce nu pot fi mai mari de o treime din salariul net lunar și fără a depăși împreună cu alte rețineri, jumătate din salariu. În plus față de măsurile de imputare, prin Dispoziția nr. 4119/09.11.2011, se sistează plata drepturilor bănești menționate, începând cu data de 01.11.2011, data anterioară datei la care a fost emisă dispoziția. Trebuie de asemenea menționat și faptul că, deși a fost emisă la data de 09.11.2011, dispoziția a fost comunicată ... la data de 07.12.2011, iar funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... le-au fost comunicate copii ale Dispoziției, însoțite de extrase nominale, cu sumele ce urmau a fi recuperate pentru fiecare dintre aceștia, la data de 12.12.2011.

În motivarea actului administrativ atacat, se menționează faptul că această dispoziție a fost emisă pentru punerea în aplicare a Deciziei nr. 40/26.07.2011 emisă de către Curtea de Conturi - Camera de Conturi a Județului Constanța, prin care organul de control dispune în sarcina ordonatorului principal de credite măsuri de stabilire a întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced în opinia sa cadrul legal, motiv pentru care își găsesc aplicabilitate prevederile art. 84 lit. b din Legea nr. 188/1999, nefiind indicate alte prevederi legale suplimentare în justificarea măsurilor dispuse pe actul administrativ atacat, emitentul prevalându-se doar de constatările organului de control, pe care le consideră la rândul său nelegale.

Față de forma Dispoziției nr. 4119/09.11.2011, art. 8 din actul administrativ care face obiectul prezentei acțiuni prevede faptul că acesta poate fi atacat la Secția de Contencios Administrativ a Tribunalului Constanța în termen de 30 de zile de la comunicare, în măsura în care măsurile impuse prin Dispoziția nr. 4119/09.11.2011 își au temeiul în art. 84 lit. b din Legea nr. 188/1999. Actul normativ nu impune un termen de 30 de zile pentru atacarea dispozițiilor de imputare, în măsura în care s-a urmărit respectarea procedurilor și termenelor impuse de Legea nr. 554/2004.

Cat privește motivele de netemeinicie și nelegalitate ale Dispoziției nr. 4119/09.11.2011, reclamantul a aratat ca, în speta, consilierii juridici din cadrul ... au beneficiat lunar, începând cu data de 29.09.2004, de un spor de confidențialitate în procent de 30% din salariul de bază. În baza Dispoziției ... nr. 2599/30.09.2004, în vederea acordării sporului, s-a luat în considerare specificul activității desfășurate de către consilierii juridici, precum și natura confidențială a informațiilor pe care aceștia le dețin, urmare a îndeplinirii atribuțiilor lor profesionale. Drepturile au fost acordate cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 60 din Statutul profesiei de consilier juridic.

Dispoziția nr. 2599/30.09.2004 prin care s-au acordat aceste drepturi a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, a fost comunicată prefectului și și-a produs efectele, iar până la data emiterii Dispoziției atacate nu a fost pusă în discuție legalitatea prevederilor sale și nu a fost constatată nelegalitatea sa.

În ceea ce privește suplimentele salariale egale cu diferența dintre salariul de bază avut pentru funcțiile publice de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, acestea s-au acordat începând cu data de 01.01.2010 tuturor funcționarilor cu atribuții de execuție și de conducere din cadrul aparatului de specialitate al ..., în baza H.C.L.M nr. 30/05.02.2010 privind aprobarea unor măsuri în domeniul salarizării personalului din cadrul aparatului de specialitate al Drepturile au fost acordate în conformitate cu prevederile an. 11 din Anexa nr. III - reglementările specifice funcționarilor publici din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

În conformitate cu prevederile art. 5 din Anexa III a actului normativ amintit au fost analizate veniturile proprii ale bugetului local, exclusiv cotele defalcate pentru echilibrarea bugetului local, comparativ cu cheltuielile de personal, iar așa cum a reieșit din adresa Direcției Financiare nr. 16757/05.02.2010 care a stat la baza fundamentării H.C.L.M. nr. 30/05.02.2010, sunt îndeplinite cerințele legale. Mai mult chiar, erau prevăzute în bugetul municipal provizoriu pe anul 2010, fonduri suficiente pentru acordarea acestor suplimente.

Și în cazul adoptării H.C.L.M. nr. 30/05.02.2010 au fost respectate prevederile legale, acesta și-a produs efectele pe durata exercițiului financiar 2010, actul normativ local nefiind supus controlului de legalitate al instanțelor până la data emiterii Dispoziției atacate.

Măsurile de sistare a acordării suplimentelor salariale precum și a sporului de confidențialitate pentru consilierii juridici funcționari publici au fost puse în aplicare de la data de 01.11.2011, în condițiile în care Dispoziția nr. 4119 a fost emisă la o dată ulterioară și a fost comunicată abia în luna decembrie, căpătând un caracter abuziv. Mai mult chiar, în dispoziția atacată se face referire și la recuperarea drepturilor aferente perioadei 24-31 octombrie 2011, în condițiile în care Curtea de Conturi a efectuat doar auditul financiar privind situațiile financiare pentru anul 2010, fără a analiza situația cheltuielilor de personal pentru anul 2011, motiv pentru care nu a dispus ordonatorului de credite luarea de măsuri și pentru anul 2011. De altfel nu există nici în conținutul actului atacat, nici în raportul care a stat la baza emiterii sale o justificare a solicitării acestor sume.

În fundamentarea dispoziției prin care se impun măsurile de imputare se face trimitere la aplicarea în speță a disp. art. 84 lit. b din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici. A mai aratat ca, în speta, nu se poate pune în discuție o răspundere civilă a

funcționarilor reprezentați, neputându-se vorbi despre sume încasate necuvenit timp cât funcționarii publici și-au încasat drepturile în baza unor acte administrative a căror nelegalitate nu a fost până în prezent constatată. Chiar și în cazul unor venituri necuvenite trebuie să existe elementul intențional, în sensul că funcționarii publici notificați că au primit sume necuvenite, au refuzat să restituie aceste sume în termenul menționat. În cazul funcționarilor publicii din cadrul aparatului de specialitate al ..., aceștia nu au fost încunoștințați în prealabil de necesitatea restituirii lor, nu le-a fost stabilit un termen pentru restituire, fiind în schimb emisă dispoziția de imputare atacată.

Mai mult chiar, atât art. 85 alin. 3 din Legea nr. 188/1999, cât și art. 211 lit. c din Legea nr. 62/2011 stabilesc un termen de prescripție de 3 ani în care se poate solicita recuperarea sumelor încasate necuvenit, sau sumele care au format obiectul unei plăți nedatorate, însă nu fac nicio referire la faptul că angajatul ar fi în vreun fel pus în întârziere de drept sau prin emiterea unor dispoziții de imputare. Termenul de restituire, peste care se poate considera că funcționarul public nu va da curs recuperării sumelor considerate a fi primite în mod nelegal, trebuie stabilit de către autoritatea publică angajatoare și comunicat acestuia.

De asemenea, ca orice formă a răspunderii juridice, și cea întemeiată pe art. 84 alin. b - pune sub aspect subiectiv existența vinovăției ca element obligatoriu, însă în cazul funcționarilor publici cărora li se adresează Dispoziția nr. 4119/09.1.2011, această vinovăție lipsește. De asemenea nu este realizată fapta incriminată, respectiv nerestituirea în termen a sumelor acordate necuvenit, iar prejudiciul ca element necesar al atragerii răspunderii civile nu este realizat atât timp cât sumele necesare acordării drepturilor care se impută prin actul administrativ atacat au fost bugetate în mod legal, respectiv au fost prevăzute în capitole bugetare corespunzătoare. Rezultă fără niciun dubiu că drepturile acordate funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... sunt pe deplin cuvenite acestora, ele rezultând din acte administrative legale, care nu au fost revocate până la această dată, astfel ca nu există niciun motiv întemeiat pentru ca sumele în cauză să fie considerate necuvenite și să fie necesară recuperarea lor în baza unei dispoziții de imputare.

În ceea ce privește drepturile acordate pentru perioada 24-31 octombrie 2011, a aratat ca nici prin actul de control nu s-au făcut referiri la sumele aferente acestei perioade, iar acordarea sporului de confidențialitate și a suplimentelor salariale pentru această perioadă este legală. De altfel, acestea nu-și găsesc justificare nici în referatul care a stat la baza emiterii dispoziției de imputare, nici în dispoziția propriu-zisă nu se face nicio justificare a reținerii sumelor acordate în această perioadă. Nu există justificare directă în Decizia nr. 40/2011 a Curții de Conturi în ceea ce privește sistarea acordării drepturilor bănești începând din luna noiembrie 2011, precum și continuarea producerii acestor efecte și în cursul anului 2012.

Pentru aceste rațiuni, se impune admiterea acțiunii introduse de ... pentru funcționarii publici membri de sindicat care și-au exprimat acordul pentru promovarea prezentei contestații, cu consecința anulării dispoziției de imputare emisă de către

În ceea ce privește sporul de confidențialitate acordat consilierilor juridici din ... nu poate fi însușită opinia organului de control consemnată atât în Procesul verbal din 28 iunie 2011 cât și în Decizia nr. 40/26.07.2011, opinie care a fost însușită de către emitentul actului de dispoziție atacat, fiind inclusă în motivarea actului administrativ ce face obiectul prezentei contestații. Argumentarea organului de control pornește de la existența unei decizii de soluționare a unui recurs în interesul legii referitor la negocierea clauzei de confidențialitate de către consilierii juridici. Decizia nr. 78/2007 prevede faptul că nu se pot negocia de către consilierii juridici cu statut de funcționari publici prestațiile suplimentare în bani reprezentând clauza de mobilitate și clauza de confidențialitate, în condițiile prevăzute de an. 25 și 26 din Codul muncii în vigoare la acea dată. Nu poate fi acceptată opinia organului de control însușită de către emitentul actului administrativ atacat, având în vedere efectul pentru viitor a

unor astfel de decizii, precum și conținutul Deciziei nr. 78/2007 invocată, care stabilește că după data publicării sale nu se pot negocia drepturi reprezentând clauză de confidențialitate, fără ca această dispoziție de îndrumare să își producă efectele față de situațiile preexistente. Sporul de confidențialitate nu a fost negociat, el a fost acordat, în baza unui act de dispoziție al angajatorului. Nu a fost constatată nelegalitatea acestui act de dispoziție, motiv pentru care acesta se bucură în continuare de prezumția de legalitate specifică actelor administrative, instanța de judecată, nefiind chemată să se pronunțe asupra legalității Dispoziției nr. 2599/30.09.2004. În conformitate cu prevederile Legii nr. 215/2001, actul de dispoziție privind acordarea sporului de confidențialitate consilierilor juridici funcționari publici a fost comunicat și ... la data emiterii și nici această entitate care are dreptul recunoscut de a supune actele administrative controlului de legalitate nu a atacat în contencios administrativ dispoziția De asemenea, deși au fost efectuate controale anuale referitoare la cheltuielile salariale de către Curtea de Conturi, până la data controlului aferent anului 2010, nu au fost identificate nereguli în acordarea sporului de confidențialitate consilierilor juridici.

În ceea ce privește acordarea suplimentelor salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, organul de control a stabilit prin Procesul verbal din data de 28 iunie 2011 faptul că cuantumul individual al salariilor, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale stabilite începând cu luna ianuarie 2010, în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009, a depășit nivelul acestuia stabilit pentru luna decembrie 2009, acest lucru fiind în contradicție cu prevederile art. 6 alin. 3 din O.U.G. nr. 1/2010.

A mai aratat ca nu sunt conforme cu situația reală constatările organului de control, motiv pentru care nu sunt necesare măsurile de imputare și de sistare a acordării unor drepturi bănești funcționarilor publici, nefiind încălcate dispozițiile an. 6 alin. 3 din O.U.G. 1/2010. În conformitate cu prevederile art. 11 din Anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009 au fost acordate începând cu luna ianuarie 2010, suplimente salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, în acest sens fiind adoptată H.C.L.M. nr. 30/05.02.2010. Art. 11 din actul normativ menționat este o dispoziție cu caracter derogatoriu care poate fi aplicată, în condițiile existenței resurselor necesare, astfel încât să se asigure o recompensare similară a muncii depuse de către funcționarii publicii din aparatul de stat și cei din administrația publică locală. Nu poate fi vorba despre o depășire a cuantumului drepturilor salariale din luna decembrie 2009 pentru funcționarii publicii reprezentați, având în vedere faptul că la reincadrarea acestora la 1 ianuarie 2010, salariul de încadrare nu a suferit modificări, au fost respectate rigorile legale la calcularea noilor drepturi salariale, toate aceste sume fiind raportate la veniturile salariale le în cursul lunii decembrie 2009. Suplimentele salariale, a căror acordare este o posibilitate legală, nu au natura unor drepturi salariale excedând celor existente în luna decembrie 2009, acestea fiind, suplimente acordate în anumite condiții, pentru anumite perioade, peste drepturile salariale ale funcționarilor publici, stabilite prin actele normative care reglementează salarizarea unitară. Acordarea acestor suplimente este însoțită conform prevederilor legale de garanția existenței resurselor financiare pentru susținerea acestor cheltuieli, în acest sens, în vederea adoptării H.C.L.M. nr. 30/05.02.2010, analizându-se contul de execuție al bugetului local pe anul 2009, rezultând faptul că există posibilitatea acordării suplimentelor în conformitate cu prevederile art. 11 alin. 1 lit. b. alin. 2-4 din Anexa III la Legea-cadru nr. 330/2009. În plus, nu s-a urmărit prin acordarea acestor suplimente salariale o majorare a salariului prin eludarea dispozițiilor art. 12 alin. 3 raportat la art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009, ci s-a pus în aplicare o dispoziție legală derogatorie, respectiv cea cuprinsă de art. 11 din Anexa III din chiar același act normativ.

A mai aratat ca nu au fost utilizați în stabilirea suplimentelor salariale pentru anul 2010, coeficienții din Anexa 111 din Legea-cadru nr. 330/2009, ci s-au luat în considerare la stabilirea sumelor drepturile aferente funcțiilor publice de stat corespunzătoare, așa cum erau acestea în vigoare la momentul de referință al calculării drepturilor salariale pentru anul 2010, respectiv luna decembrie 2009.

Trebuie, de asemenea, să fie avută în vedere și forța juridică a actului administrativ de dispoziție al ... care, în ceea ce privește acordarea suplimentelor salariale, dispune în sens contrar unui act cu forță juridică superioară, respectiv unei hotărâri de consiliu local. Rezultă fără niciun dubiu că drepturile acordate funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... sunt pe deplin cuvenite acestora, ele rezultând din acte administrative legale, care nu au fost revocate până la această dată. În consecință, nu există niciun motiv întemeiat pentru ca sumele în cauză să fie considerate necuvenite și să fie necesară recuperarea lor în baza unei dispoziții de imputare.

În ceea ce privește drepturile acordate pentru perioada 24-31 octombrie 2011, a aratat ca nici prin actul de control nu s-au făcut referiri la sumele aferente acestei perioade, iar acordarea sporului de confidențialitate și a suplimentelor salariale pentru această perioadă este legală. De altfel, acestea nu-și găsesc justificare nici în referatul care a stat la baza emiterii dispoziției de imputare, nici în dispoziția propriu-zisă nu se face nicio justificare a reținerii sumelor acordate în această perioadă. Acordarea și pentru viitor a drepturilor sistate prin actul administrativ atacat este consecința recunoașterii legalității actelor administrative de dispoziție prin care au fost acordate sporul de confidențialitate consilierilor juridici și suplimentele salariale tuturor funcționarilor publici.

În ceea ce privește solicitarea suspendării executării dispoziției atacate, a aratat că aceasta este admisibilă, legală și întemeiată, având în vedere următoarele argumente:

Procedurile privind atacarea în condițiile Legii nr. 554/2004 a Deciziei Curții de Conturi, în vederea desființării actului administrativ contestat, au fost demarate de către pârât, considerente pentru care se apreciază că o recuperare prematură a prejudiciului pretins a fi în sarcina funcționarilor publicii, este nejustificată. Sporul și suplimentele salariale fac obiectul unor acte de dispoziție care se bucură de garanția de legalitate în continuare, nefiind anulate printr-o hotărâre judecătorească și care nu și-au încetat efectele pentru alte cauze.

Punerea în executare, cu consecința reținerii sumelor din drepturile salariale lunare ale funcționarilor publici, are consecințe grave pentru aceștia, cu atât mai mult cu cât imputarea sumelor vine pe fondul unor reduceri semnificative ale veniturilor acestora dispuse prin acte normative.

În ceea ce privește existența unui caz justificat, se reține fața de art. 2 lit. t din Legea nr. 554/2004, ca aceasta vizează împrejurările legate de starea de fapt și de drept care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ. Îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ trebuie să poată fi distinsă cu ușurință, în urma unei cercetări sumare a aparenței dreptului. Or, față de cele expuse în cererea introductivă referitoare la actul de inspecție, precum și la decizia emisă în soluționarea contestației depuse împotriva acestuia, reiese clar o îndoială serioasă asupra legalității, nefiind necesară o prejudecare a fondului, în constatarea existenței acestei îndoieli, suspendarea actelor administrative nefiind de natură să producă efecte asupra fondului cauzei. Nu este necesară o antamare a fondului în aprecierea existenței îndoielii legitime în ceea ce privește legalitatea actelor atacate. Solicitarea de suspendare a executării trebuie privită în strânsă legătură și cu toate mențiunile din prezenta contestație referitoare la regulile cu privire la modalitatea de desfășurare a controlului, precum și la criticile aduse de noi referitoare la forma și conținutul actului a cărui suspendare o solicită, fără ca instanța chemată să se pronunțe pe cererea de suspendare să constate mai mult decât faptul că aceste neregularități sunt de natură să

atenueze principiul legalității actului administrativ până punctul în care să recunoască celor cărora li se adresează acest act protecția impusă de echitate.

Nici un demers direct al reclamantilor - funcționari publici nu a condus la acordarea drepturilor suplimentare ulterior imputate ca urmare a Deciziei nr. 40/2011 a Curtii de Conturi. Situația menționată la lit. b) din art. 84 nu poate fi incidenta în cauză, câtă vreme se face referire la sume necuvenite și care nu au fost restituite în termen. Nu se poate reține că în speță ar fi incidente dispozițiile art. 84 din Legea 188/1999, singurul temei din Legea română care permite emiterea unei decizii de imputare împotriva angajatului funcționar publici.

În ceea ce privește producerea unei pagube iminente, în analizarea îndeplinirii acestei condiții instanța trebuie să se raporteze și la definiția la nivel comunitar a noțiunii de pagubă iminentă prin Recomandarea nr. R(89)8 adoptată de Comitetul de Miniștri din cadrul Consiliului Europei la data de 13.09.1989. Prin acest act unitar s-a statuat că executarea imediată și integrală a actelor administrative contestate sau chiar doar susceptibile de a fi contestate, poate cauza persoanelor, în anumite circumstanțe, un prejudiciu ireparabil, pe care echitatea îl impune a fi evitat, în măsura posibilului. Printre principiile referitoare la suspendarea executării unui act administrativ, ca masura de protecție jurisdicțională provizorie, se regăsește și cel conform căruia autoritatea jurisdicțională chemată să decidă o atare măsură trebuie să aprecieze ansamblul circumstanțelor și intereselor prezente. Se arată că astfel de măsuri pot fi acordate în special în situația în care executarea actului administrativ este de natură să producă pagube grave, dificil de reparat. Or, măsura imputării sumelor și sistarea plății unor drepturi bănești, privite în ansamblul circumstanțelor actuale ale salarizării personalului plătit din fondurile publice, care a suportat în ultima perioadă diminuări salariale efectuate în urma unor acte normative, diminuări care nu au fost încă integral recuperate nici în cursul anului 2011, este evident faptul că nu poate fi o măsură echitabilă aceea a continuării executării actului administrativ atacat. Se creează un prejudiciu mai departe de cel creat prin măsurile efective de imputare, putându-se vorbi despre un prejudiciu social creat prin perturbarea funcționării unei instituții publice, având în vedere faptul că, în condițiile în care diminuările succesive și reținerile salariale sunt de natură a determina funcționarii publici afectați de măsurile impuse prin actul administrativ atacat să-și înceteze raporturile de serviciu sau de muncă cu această instituție.

În drept, a invocat dispozițiile Legii nr. 554/2004, ale Legii nr 188 1999, ale Legii nr. 330/2009 și ale O.U.G. nr. 1/2010, precum și actele normative incidente la care s-a făcut referire în prezenta contestație, și dispozițiile art. 112 și următoarele din Cpc.

În probatoriu, a solicitat proba cu înscrisuri, precum și orice alte probe considerate utile, necesare și pertinente în cauză.

Legal citat, paratul nu a depus la dosar intampinare.

Instanța a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Prin Sentința civilă nr. 448 din 09.02.2012, pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 572/118/2012, instanța a admis cererea formulată de reclamantul ..., în contradictoriu cu pârâțul ... și a dispus suspendarea Dispoziției de imputare nr. 4119/09.11.2011, emisă de ..., reținând că sunt îndeplinite disp. art. 15 din Legea 554/2004.

La data de 17.03.2014, reclamantul a depus la dosar un punct de vedere, arătând că își menține în continuare cererea de anulare în totalitate a actului administrativ atacat, pentru considerentele inițial menționate în contestația adresată instanței, iar, suplimentar față de cererile formulate până la acel moment, și subsidiar, anularea în parte a dispoziției de imputare și de sistare a acordării unor drepturi bănești, în sensul că această dispoziție să fie anulată cu privire la măsurile de recuperare a prejudiciului pentru perioada anului 2011, după cum să fie anulate articolele 5, 6, 7 din dispoziție, care se referă la sistarea acordării

drepturilor salariale ce fac obiectul dispoziției. Tot în note scrise, se invoca ca fiind intervenite prevederile legii amnistiei fiscale pentru anul 2010.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. 572/118/2012, pe rolul Tribunalului Constanța, reclamantul ..., în nume propriu și respectiv în calitate de împuternicit al funcționarilor publici membri de sindicat, cu respectarea prevederilor art. 28 alin. 2 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social, a formulat, în contradictoriu cu paratul ..., în calitate de emitent al actului administrativ atacat, contestație, solicitând anularea Dispoziției de imputare și de sistare a acordării unor drepturi bănești nr. 4119/09.11.2011 privind unele măsuri referitoare la drepturile salariale ale funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... și al ..., solicitând acordarea în continuare a suplimentelor salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul prevăzut pentru funcțiile publice locale în care cei reprezentați de către reclamant sunt numiți, precum și a sporului de confidențialitate de 30% din salariul de baza pentru consilierii juridici din cadrul ..., drepturi sistate începând cu data de 01.11.2011, restituirea integrală a sumelor care au fost reținute în baza dispoziției atacate, începând cu data punerii ei în executare și până la data la care aceasta nu își va mai produce efectele.

În subsidiar, a solicitat, în raport cu dispozițiile art. 15 din Legea nr. 554/2004, suspendarea executării dispozițiilor de imputare menționate, cu obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată.

În urma acțiunii de audit financiar privind situațiile financiare pentru anul 2010, efectuat la Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Constanța, în baza atribuțiilor legale, de către Curtea de Conturi Camera de Conturi Constanța, a fost emisă Decizia nr. 40/26.07.2011, care, prin punctul 1, pune în sarcina ordonatorului de credite al entității auditate dispunerea de măsuri pentru stabilirea întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced cadrului legal, acordate consilierilor juridici din cadrul ... și recuperarea acestuia conform prevederilor legale, iar prin punctul 2, în sarcina aceluiași ordonator de credite, dispunerea de măsuri pentru stabilirea întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced cadrului legal și recuperarea acestora conform prevederilor legale.

Pentru a dispune în acest sens, Curtea de Conturi a apreciat în procesul verbal de privind acțiunea de audit financiar pentru anul 2010, că o parte din drepturile bănești au fost acordate cu nerespectarea dispozițiilor personalului, respectiv: sporul de confidențialitate de 30% din salariul de bază acordat consilierilor juridici din ..., suplimentele salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale. Deși pe parcursul desfășurării activității de control au fost prezentate o serie de argumente de către ordonatorul de credite al ..., argumente referitoare la legitimitatea acordării acestor drepturi bănești în baza unor prevederi legale care permiteau în mod expres acordarea lor, organul de control nu a avut în vedere aceste apărări, dispunând luarea de măsuri de recuperare a sumelor indicate.

Deși a atacat actele de control în conformitate cu prevederile legale în materie și a obținut chiar o derogare de la aplicarea imediată a măsurilor împotriva angajaților care au primit drepturile bănești considerate ca fiind nelegal acordate de către organul de control, ordonatorul de credite al ..., respectiv ..., a emis Dispoziția nr. 4119/09.11.2011 privind unele măsuri la drepturile salariale ale funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al municipiului Constanța și ..., act administrativ ce face obiectul prezentei contestații.

Prin actul administrativ atacat se dispunea stabilirea și recuperarea prejudiciului creat prin plata în anul 2010 și în perioada 24-31 octombrie 2011, de drepturi salariale în cuantumuri individuale peste nivelul lunii decembrie 2009, de la funcționarii publici din

cadrul aparatului de specialitate al ... și de la funcționarii ... (art. 1 și 3 din atacată), precum și prin plata în aceeași perioadă a unui spor de confidențialitate de 30% din salariul de bază consilierilor juridici din cadrul ... (art. 2 din dispoziția atacată).

Stabilirea prejudiciului s-a efectuat prin Anexele 1-4 la dispoziția atacată, iar recuperarea va fi realizată conform art. 4 din actul administrativ atacat, prin rețineri din salariu de rate lunare, ce nu pot fi mai mari de o treime din salariul net lunar și fără a depăși împreună cu alte rețineri, jumătate din salariu. În plus față de măsurile de imputare, prin Dispoziția nr. 4119/09.11.2011, se sistează plata drepturilor bănești menționate, începând cu data de 01.11.2011, data anterioară datei la care a fost emisă dispoziția. Trebuie de asemenea menționat și faptul că, deși a fost emisă la data de 09.11.2011, dispoziția a fost comunicată ... la data de 07.12.2011, iar funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al ... le-au fost comunicate copii ale Dispoziției, însoțite de extrase nominale, cu sumele ce urmau a fi recuperate pentru fiecare dintre aceștia, la data de 12.12.2011.

În motivarea actului administrativ atacat, se menționează faptul că această dispoziție a fost emisă pentru punerea în aplicare a Deciziei nr. 40/26.07.2011 emisă de către Curtea de Conturi - Camera de Conturi a Județului Constanța, prin care organul de control dispune în sarcina ordonatorului principal de credite măsuri de stabilire a întinderii și mărimii prejudiciului pentru plățile nelegale reprezentând drepturi de personal care exced în opinia sa cadrul legal.

Potrivit disp. art. 6 OUG 1/2010, „Art. 6. (1) În cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și cu prezenta ordonanță de urgență sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009 se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această sumă se include în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau indemnizația lunară de încadrare, după caz, dar nu este luată în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabilesc în funcție de acestea. (2) Alin. (1) nu se aplică pentru personalul a cărui salarizare este reglementată de art. 1 și 2. (3) Cuantumul individual al salariilor/soldelor, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale stabilite începând cu luna ianuarie 2010 în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009, nu va depăși nivelul acestuia stabilit pentru luna decembrie 2009, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 330/2009: Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la baza următoarele principii: a) caracterul unitar, în sensul că reglementează salarizarea tuturor categoriilor de personal din sectorul bugetar, prin luarea în considerare a drepturilor de natura salarială stabilite prin acte normative speciale în sistemul de salarizare reglementat de prezenta lege; b) suprematia legii, în sensul că drepturile de natura salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forta legii; c) luarea în considerare a sporurilor, a adaosurilor salariale, a majorărilor, a indemnizațiilor cu caracter general sau special, precum și a altor drepturi de natura salarială, recunoscute sau stabilite, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâri judecătorești, prin acte de negociere colectivă, precum și prin alte modalități, acestea regăsindu-se la un nivel acceptat, potrivit principiilor prezentei legi, în salariul brut sau, după caz, în salariul de bază, în solda funcției de bază sau în indemnizația lunară de încadrare.

În acest context, instanța reține că argumentul expus de Curtea de Conturi în cuprinsul Încheierii nr. VI 373 din 14.10.2011, în sensul în care Dispoziția ... în baza căreia a fost acordat acest spor nu poate contraveni reglementărilor din actele normative de nivel superior, astfel cum este statuat în art. 80 și 81 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, este întemeiat.

Art. 11. din Legea 330/2009 prevede: (1) La propunerea presedintelui consiliului județean sau, după caz, a primarului, pentru funcțiile publice locale pot fi stabilite suplimente salariale, egale cu: a) până la diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice teritoriale și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, în cazul funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în cadrul aparatului de specialitate al primarilor municipiilor, orașelor și comunelor, precum și instituțiilor și serviciilor publice înființate și organizate prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale respective; b) până la diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, în cazul funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în cadrul aparatelor de specialitate ale consiliilor județene, primarului general al municipiului București și ale primarilor sectoarelor municipiului București, ale primarilor municipiilor reședința de județ, precum și în cadrul instituțiilor și serviciilor publice înființate și organizate prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale respective. (2) Suplimentele salariale prevăzute la alin. (1) nu sunt considerate drepturi castigate și se acordă în limita fondurilor disponibile în bugetul local. (3) Acordarea suplimentelor salariale stabilite potrivit alin. (1) se aproba prin hotărâre a consiliului județean ori, după caz, hotărâre a consiliului local. (4) Suplimentele salariale stabilite potrivit alin. (1) pot fi acordate numai dacă veniturile proprii ale bugetului local respectiv, exclusiv cotele defalcate pentru echilibrarea bugetelor locale, în trimestrul/anul anterior de calcul sunt mai mari sau egale cu cheltuielile de personal alocate pentru autoritățile executive și deliberative și pentru aparatul de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean.

Disp. art.11 din Legea nr.330/2009 prevăd posibilitatea acordării unor suplimente salariale, însă aceste suplimente vor fi calculate ca diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice teritoriale și salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice locale, numai în condițiile în care se aplică coeficientii de ierarhizare.

Or, art.12 alin.3 din același act normativ prevede că „În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficientii de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.”

În concluzie, aplicarea art.11 din Legea nr.330/2009 este condiționată implicit prin art.12 de aplicarea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexele la lege pentru funcțiile publice teritoriale. În procesul de aplicare a acestei legi conducătorul autorității publice nu are posibilitatea unor criterii de apreciere în interpretarea legii și aplicarea ei în mod arbitrar, întrucât actul normativ în art.7 alin.2 precizează că: „Realizarea trecerii de la actualul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare se efectuează în mod etapizat, astfel încât în perioada de implementare a prezentei legi nicio persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului brut de care beneficiază potrivit actualelor reglementări”, pentru ca în art.30 alin.5 să se precizeze: „În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009”.

În conformitate cu prevederile art.31 din Legea nr.188/1999, pentru activitatea desfășurată funcționarilor publici au dreptul la un salariu care se compune din: salariul de bază, sporul pentru vechime în muncă, prime și alte drepturi salariale în condițiile legii.

Potrivit art.1 alin.1 din L.nr.554/2004- „orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori printr-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în temeiul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim”.

Art.8 alin.1 din L.nr.554/2004 modificată prevede că - „Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral,

nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea, se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim”.

Prin art.2 alin.1 lit.a din L.nr.554/2004 s-a definit ca -”persoană vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;”

Astfel, pentru promovarea acțiunii în contencios administrativ reclamantul trebuie să fie beneficiarul unui drept subiectiv ori să aibă un interes legitim pe care autoritatea publică pârâtă are obligația să-l respecte, cerințe impuse de art.1 din L.nr.554/2004.

Condiția vătămării unui drept ori interes recunoscut de lege este strâns legată de faptul că această vătămare trebuie să rezulte dintr-un act administrativ sau din refuzul nejustificat al unei autorități publice de a rezolva o cerere a reclamantului privitoare la un drept sau interes recunoscut de lege, ori de nerezolvarea în termenul legal.

Aspectul esențial ce trebuie lămurit este dacă sporul prevăzut și aflat în plată în 2010 era legal acordat, legalitate pe care instanța este obligată să o cerceteze în temeiul art.10 din OUG 1/2010, instanța de judecată fiind singura abilitată și chiar obligată de prevederile art.10 din OUG 1/2010 să analizeze legalitatea actului.

Se au în vedere dispozițiile imperative ale art.31 din Legea 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, care prevede că pentru activitatea prestată funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din salariu de bază, sporul de vechime, suplimentul postului, suplimentul corespunzător treptei de salarizare, prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

Acest text legal trebuie coroborat cu dispozițiile art.72 din Legea 188/1999, care statuează că acordurile colective de muncă pot cuprinde numai măsuri referitoare la aspecte de ordin social, ale condițiilor de muncă, sănătății și perfecționării funcționarilor publici, precum și cu cele ale art.22 din HG 833/2007. Nu se regăsește printre acestea posibilitatea negocierii salariilor sau acordării unor diverse sume de bani cu caracter de prime sau sporuri neprevăzute de lege pentru categoria respectivă de funcționari publici, întrucât, din punctul de vedere al Legii 188/1999, salariile sunt stabilite de legiuitor și nu pot fi negociate.

Prin urmare, suplimentele salariale egale cu diferența dintre salariul de bază prevăzut pentru funcțiile publice de stat și salariul prevăzut pentru funcțiile publice locale în care cei reprezentați de către reclamant sunt numiți, precum și sporul de confidențialitate de 30% din salariul de baza pentru consilierii juridici din cadrul ..., drepturi sistate începând cu data de 01.11.2011, sunt lipsite de temei legal și nu pot fi avute în vedere la stabilirea drepturilor salariale în anul 2010.

Aceleași argumente sunt deopotrivă valabile și în cazul sporului de dispozitiv, care nu putea fi acordat funcționarilor publici din cadrul aparatului de specialitate al primarului, astfel cum s-a stabilit prin Decizia nr.37/2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în examinarea recursului în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă ICCJ cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.47 din Legea nr.138/1999,

raportat la art.13 din același act normativ, cu referire la posibilitatea acordării indemnizației de dispozitiv lunare în cuantum de 25% din salariul de bază tuturor funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice locale. Prin decizia amintită s-a statuat că dispozițiile articolelor menționate se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul MAI și în instituțiile publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în serviciile comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne, situație inaplicabilă în speță.

Plecând de la această concluzie, în speță nu sunt aplicabile dispozițiile art.30 alin.5 din Legea 330/2009 și nici cele ale art.7 alin.2 din Legea 330/2009, întrucât acestea nu pot valida sporuri nelegal stabilite doar pentru simplul fapt că se aflau în plată la finalul anului 2010. În caz contrar, o astfel de interpretare a Legii 330/2009 – în varianta susținută de reclamant – ar permite permanentizarea unor sporuri nelegale.

În raport cu normele legale reținute, se constata ca ordonatorul de credite a efectuat plăți de natura salariala în afara cadrului legal instituit prin Legea 330/2009, ce constituie legislația de stricta aplicare în ceea ce privește salarizarea personalului bugetar.

În raport de prevederile art.157 alin.2 din C.Muncii, se reține că pentru personalul plătit din fondurile publice raporturile de muncă inclusiv salarizarea stă mult mai pregnant sub semnul legalității spre deosebire de angajații din mediul privat ale căror raporturi de muncă sunt guvernate de contractul individual de muncă. În acest sens instanța are în considerare Decizia nr.847/25.06.2010 a Curții Constituționale, potrivit căreia - ”angajații din mediul public nu se află în aceeași situație juridică precum cei din mediul privat. Cei care sunt angajați în raporturi de muncă în mediul bugetar sunt legați în mod esențial, din punct de vedere al sursei din care sunt alimentate indemnizațiile sau soldele de bugetul public național, de încasările și de cheltuielile din acest buget, dezechilibrarea acestuia putând avea consecințe în ceea ce privește diminuarea cheltuielilor din acest buget. Or, salariile, indemnizațiile, soldele reprezintă astfel de cheltuieli - mai exact cheltuieli de personal.”

Pe de altă parte, prin Decizia nr.1250/07.10.2010 a Curții Constituționale s-a reținut că ordonatorii de credite trebuie să respecte legea chiar dacă aceasta ar avea drept consecință pentru viitor modificarea unor clauze din contractele de muncă individuale sau colective ale personalului plătit din fondurile publice.

În acest sens sunt și dispozițiile art.17 alin. 4 din C.muncii, potrivit cărora orice modificare a unuia din elementele contractului individual de muncă, inclusiv salariul, determinată de lege face parte de drept din acel contract.

Este de reținut că potrivit Deciziei nr.74/02.02.2006, Curtea a reținut că ”drepturile salariale ale personalului autorităților și instituțiilor publice, inclusiv drepturile suplimentare, sunt stabilite prin lege. Or, în virtutea acestei atribuții, legiuitorul poate ca, în funcție de modificarea resurselor bugetare, să intervină asupra criteriilor de acordare și cuantumurilor valorice ale unor drepturi, să anuleze, ori să suspende vremelnic acordarea unora dintre drepturile prevăzute.”

Astfel, susținerile reclamanților cu privire la respectarea legislației în vigoare, - însă dezvoltată în raport de prevederile L.nr.330/2009, prin instituirea unui cadru suplimentar de salarizare, - desi strict salariul este determinat de o reglementare legală, nu poate fi primită atâta timp cât salarizarea personalului plătit din fondurile publice se face prin lege și cât orice modificare a deciziei de numire în funcția publică/contractului individual de muncă determinată de o dispoziție legală face parte de drept din acel act/contract.

Așadar, așa cum și Curtea Constituțională a statuat în Decizia nr.838/2003 atunci când a rezolvat un conflict de natură constituțională între autoritatea judecătorească, pe de o parte, și Parlamentul României și Guvernul, pe de altă parte, făcând trimitere la art.124 coroborat cu art.16 din Constituție, instanțele judecătorești trebuie să respecte legea de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în circuitul civil și în sfera publică.

Singura situație permisă de ordinea de drept ca o dispoziție legală internă să nu fie aplicată este atunci când acea dispoziție intră în contradicție cu norma constituțională sau nu este în concordanță cu declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, situație în care au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile - art. 20 din Constituția României, însă în speța, analizarea legalității actelor administrative emise de către parate nu împiedică efectuarea de analize în raport cu legislația internațională.

Autoritatea emitentă a deciziei contestate este obligată să adopte măsuri conform dispozițiilor instituite prin lege. În cauză, Legea nr.330/2010 și OUG nr.1/2010 acte normative ce reglementează sistemul de salarizare a funcționarilor, stabilesc că nu vor fi luate în considerare drepturile salariale stabilite prin contractele și acordurile colective de muncă încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare la data încheierii lor sau prin alte acte administrative emise cu încălcarea normelor în vigoare la data emiterii lor și care exced prevederilor Legii cadru nr.330/2009. Ca atare, legea stabilește nevalabilitatea acordurilor sau actelor administrative încheiate cu încălcarea normelor în vigoare la data emiterii lor. Drepturile invocate în contextul acordului nu au bază legală și nu pot fi validate din perspectiva limitelor imperative stabilite pe cale contractantă/negociere a unor componente a salariului funcției publice prevăzute de art. 72 din Legea nr.188/2009. Potrivit acestui din urmă act normativ se pot negocia prin reprezentanți încheierea de acorduri doar cu privire la măsuri expuse ce vizează condițiile de muncă, sănătate, perfecționare profesională și nu drepturi bănești sume cu caracter de prime, sporuri. Prin urmare în condițiile în care sporurile și suplimentele salariale ce fac obiectul prezentei contestații nu sunt expuse prevăzute ca putând fi negociate, nu se poate susține că aceste drepturi - sporuri de stabilitate cuprinse în acorduri/contracte au o bază legală. Așa fiind doar sporurile legal stabilite în plată la finele anului 2009 urmau să fie acordate nu și cele stabilite contrar dispozițiilor legale pentru că în sensul acestora sunt prevederile din Legea nr.330/2009.

Cat privește aplicabilitatea dispozițiilor din Legea nr. 84/2012, se reține că actul normativ stabilește că sporurile deja recuperate de la bugetari nu li se mai restituie acestora. Astfel, prevederile prezentei legi se aplică pentru contractele încheiate înainte de 1 ianuarie 2011 platilor efectuate pe baza de contract de muncă/convenție civilă.

Astfel, în raport cu cele analizate, se constată că în mod nelegal s-a acordat un spor de confidențialitate consilierilor juridici din cadrul ..., precum și plata nelegală în anul 2010 de drepturi salariale în cuantumuri individuale peste nivelul lunii decembrie 2009, considerente pentru care instanța va constata că în mod temeinic s-a reținut caracterul nelegal al acordării acestor sporuri și drepturi salariale speciale.

Pentru aceste considerente, cu raportare la prevederile art.1, art.2 și art.18 din L.nr.554/2004 republicată, având în vedere aceste argumente și considerente, instanța va respinge cererea ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca nefondată cererea formulată de catre reclamantii toți prin ...,
cu sediul în ..., în contradictoriu cu pârât

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 15.07.2014.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

...

...

Tehnored. Jud. 4 ex./25.09.2014